

- Jézus Krisztusban teljesen új személyazonosságot nyertünk, megszüntünk Ádám fiainak lenni, mert meghaltunk, hogy helyette Krisztusban feltámadva Isten fiai lehessünk.
  - „Azért ha valaki Krisztusban van, **új teremtés** az; a régiék elmúltak, imé, új-já lett minden.” **2Kor. 5,17.**
  - „Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által.” **2Kor. 5,18.**

#### IV. A törvény betöltése

##### 1. Amikor Krisztusban felszabadulunk a „törvény alatti”, vagyis a törvény által elítélt állapotunkból, mert „az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül”, akkor ezzel „a törvényt hiábavalóvá tesszük a hit által”? Róm. 3,28; 30.

- A hit által megigazult ember előtt nem válik hiábavalóvá Isten törvénye, nem értéktelenedik el, csak teljesen új pozícióból közeledik hozzá, mert már teljesen mást jelent számára a törvény.
  - Az új helyzetében már nem a tilalmak és a parancsok listáját látja a törvény pontjaiban, amit meg kell tartania, ha üdvözülni szeretne, hanem inkább örömet és gyönyörűséget jelent, mert a szeretetét fejezheti ki általa. **Zsolt. 1,2.**
- Amikor Isten igazsága egy új helyzetet teremtett a megigazult ember számára, akkor már nem a törvény megtartására figyel, hanem betöltésére.
  - Krisztus sem csak megtartani akarta a törvényt, hanem azért jött, hogy a törvényt „betöltse”. **Mt. 5,17/b.**
  - Mert „a törvény betöltése a szeretet”, mondja Pál. **Róm. 13,10/b.**

##### 2. De vajon mi a különbség a törvényhez való kétféle viszonyulás között, a megtartás és a betöltés között?

- Amikor valaki csak megtartani akarja a szombatot, akkor csak azon igyekszik, hogy semmi olyat ne tegyen, amivel megrontaná annak a szentségét.
  - Amikor betölteni akarja, akkor inkább arra figyel, hogy mit tehetne még szombaton, amivel örömet szerezhetne Istennek, amivel dicsőíthetné Őt.
- Amikor csak megtartani akarja a nyolcadik parancsolatot, akkor csak azon igyekszik, hogy ne lopja el azt, ami nem az övé, hanem másé.
  - Amikor viszont betölteni akarja, akkor a sajátját is kész oda adni a másik embertársának.
- Amikor csak megtartani akarja a hatodik parancsolatot, akkor csak azon igyekszik, hogy nehogyan öljön a kezével, a nyelvével, a tekintetével. **1Jn. 3,15;**
  - Amikor viszont betölteni akarja, akkor már a saját életét is kész oda adni, feláldozni a felebarátjáért.

## A TÖRVÉNY JELENTŐSÉGE A MEGVÁLTÁSUNKBAN

### I. Az erkölcsi törvény rendeltetése és célja

#### 1. Isten eredeti szándéka szerint hogyan és milyen módon kellene az örök erkölcsi törvénynek működni az ember életében?

- Isten az ember belső lényébe írta be a törvényt, hogy onnan ösztönösen határozza meg indítékainkat és cselekedeteinket, onnan szabályozza a szeretet kifejeződését.
  - A bűn uralomra jutása azonban kitörölte a törvényt az emberek lelkéből, ezért a törvény rendeltetése és célja is megváltozott az emberrel kapcsolatban.
  - A bűneset óta a megváltásunk érdekében fejti ki befolyását a törvény.
- Isten viszont azt szeretné, hogy az erkölcsi törvény ne csak kívülről ható befolyással érvényesüljön az életünkben, hanem újra egy belülről ható erőként is, ösztönösen meghatározva indítékainkat és cselekedeteinket. **Zsid. 4,12.**
- Ennek érdekében Isten azt akarja elérni, hogy Szentlélektől vezetett emberek szívébe újra legyen beírva az örök erkölcsi törvény. **Zsid. 8,10.**

#### 2. Mi a törvény elsődleges feladata, aminek eredményét az értelmünkben és a lelkiismeretünkben jeleníti meg?

- A törvény elsődlegesen egy tükörként akar előttünk állni, megmutatva bennünk a bűnt, a szívünkben és az egész életünkben. **Jak. 1,35.**
  - Pál apostol ezért mondja, hogy „a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná”, de mondja, és rámutat a bennünk lévő bűnre. **Róm. 7,7.**
- Mivel a törvény nemcsak a végrehajtott tetteinket vizsgálja és akarja megmutatni, hanem a szívünk állapotát is, ezért a törvényt csak úgy szabad használnunk, hogy megfelelő mélységben tudja megmutatni a lelkünk állapotát.
  - „Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” **Zsid. 4,12.**
- Ahhoz, hogy ilyen módon tudjon hatást gyakorolni ránk és bennünk, nem elég csak alkalmasszerűen belenézni a törvény tükrébe, hanem állandó és rendszeres használatára van szükségünk. **Jak. 1,22-25.**

#### 3. Amikor a törvény rámutat az emberek cselekedetei között a bűnre, akkor csak a látható megnyilatkozásokat lelezi le, vagy más célja is van, – mit tekint Isten cselekedetnek a bűnrel kapcsolatban?

- Jézus több alkalommal is hangsúlyozta, hogy az emberek megítélésénél mindig a szívben lévő állapot a döntő tényező.
  - „Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.” **1Sám. 16,7.**

- Isten nem az általunk is érzékelhető cselekedetek alapján vizsgál bennünket, hanem a szív indítékait veszi alapul, vagyis azt nézi, hogy ki miért tette azt, amit tett.
    - A gazdag ifjú története is ezt tette egyértelművé. **Mt. 19,16-22.**
    - A hegyi beszéd tanításában is ezt hangsúlyozta, amikor a paráznaság lényegéről beszélt. **Mt. 5,27-28.**
  - Mivel a bűn gyökere a szívben van, és Isten a bűnt akarja megítélni a cselekedetekben, ezért a szív állapota szerint kell megítélnie az emberben levő bűnt: „*mert a szívből származnak... abból indul ki minden élet*”. **Mt. 15,19; Péld. 4,23.**
- 4. Amikor a törvény az Istentől rendelt funkcióját tölti be, akkor még milyen feladatot kell betöltsön?**
- Pál apostol szerint a törvény Krisztushoz vezérlő mesterré kell legyen, hogy Nála bűnbocsánatot nyerjünk és kegyelmet találjunk a felismert bűneinkre. **Gal. 3,24.**
    - De mivel a törvény követelményeinek egyetlen ember sem tud magától eleget tenni, ezért jelenik meg újra és újra a bűn az életünkben.
  - Amikor azonban a törvény leleplezi bennünk a bűnt és Krisztushoz menekülünk, hitben elfogadva személyes Megváltónknak, akkor kész helyet cserélni velünk, hogy úgy állhassunk meg a törvény ítélete előtt, mintha sohasem vétkeztünk volna.
  - A törvény bűnt leleplező tevékenysége Krisztust állítja a figyelmünk központjába
- 5. Az előzőeken kívül miben tud még segítségünkre lenni a törvény?**
- Abban is segítségünkre tud lenni, hogy ki tudjuk fejezni Isten és az emberek iránti szeretetünket a cselekedeteink által. **Mt. 22,37-39; Jn. 14,15.**
    - A szeretet ugyanis nem létezik, ha nem jut kifejezésre a cselekedetekben, ha a másik embertársunk nem tudja azt érzékelni. **1Jn. 3,18.**
  - A törvény tulajdonképpen nem más, mint a szeretetnek tételekben való összefoglalása, a két nagy parancsolat is ezért foglalja össze a Tízparancsolatot, mert annak minden tétele a szeretet adásunkban nyilatkozhat meg. **Mt. 22,36-40.**
  - Aki pedig a szeretetnek ezeket a tételeit megvalósítja életében, abban az emberben valósággal teljessé lett a szeretet. **1Jn. 2,5; Eféz. 3,18-19.**
- 6. Hogyan mutatja be a törvény szerepét és célját az, ahogyan Jézus és a tanítványai viszonyultak a törvényhez?**
- Dávid szerint Jézus küldetésének egyik célja az volt, hogy a törvényt nagygyá és dicsőségessé tegye az egész világegyetem előtt. **Zsolt. 40,8-9; Ésa. 42,21.**
    - A törvény az Isten jellemének a másolata, ezért a törvény megdicsőítésével valójában az Istent dicsőítette: „*Én dicsőíttelek téged e földön*”. **Jn. 17,4.**
    - Ebből adódóan követőivel szemben is mindig az erkölcsi törvény iránti engedelmességet állította feltételként. **Mt. 19,16-19; Jn. 14,15; 21.**
  - Jézus tanítványai sem viszonyultak másként a szövetség törvényéhez.

- Ez tipikus példája a farizeusi gondolkodásnak, akik csak akkor érezték magukat biztonságban, ha azt feltételezheték magukról, hogy „*törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen*”. **Fil. 3,6.**
  - Ha ezt nem jelenthették ki, akkor nyugtalanná váltak, mint Nikodémus, vagy a gazdag ifjú, aki érezte, hogy még valami hiányzik, pedig azt mondta: „*mind-ezeket megtartottam ifjúságomtól fogva*”. **Jn. 3,1-16; Mt. 19,20.**
    - Az ilyen emberek viszont nem ismerik és nem értik a törvény lényegét.
  - Ezek az emberek csak akkor szabadulnak fel a törvény cselekvésének kényszere alól, ha találkoznak Krisztussal és megismerik Őt, megismerik azt a kegyelmet, amit Krisztusban ajánl fel nekünk Isten.
- 4. Milyen példával szemlélteti Pál apostol a törvényhez való viszonyunkat, illetve azt, hogy miként szabadulhatunk meg a törvény alatti állapotból?**
- A házassági szövetség hasonlatát használja fel Pál annak szemléltetésére, hogy Isten rendelkezése alapján „*törvény uralkodik az emberen, amíg él*”. **Róm. 7,1.**
    - A házassági szövetséghez hasonlóan a törvény alatti állapot esetében is csak a halál képes megszakítani a szövetség kötelékét.
  - Amennyiben elfogadjuk Jézust személyes Megváltónknak, és hitben helyet cserélünk vele, akkor Krisztussal együtt mi is meghaltunk a kereszten.
    - Erre a hitben végrehajtott cserére Isten úgy tekint, mintha Krisztusban mi magunk is meghaltunk volna akkor, ott a Golgotán.
  - Ez a hitben elfogadott cselekmény egy új helyzetet biztosít részünkre jogilag.
    - Egy halottal szemben ugyanis már minden erejét és jogosultságát elveszíti a törvény szerinti vád.
      - „*Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, amely által lekötve tartattunk.*” **Róm. 7,6.**
- 7. Milyen evangéliumot találunk az Igében arra, hogy a Krisztusban való megváltás teljesen új helyzetet biztosít azoknak, akik ezt hit által elfogadják?**
- „*Azért atyámfia, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi, azéi, aki a halálból feltámasztatott... Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve*”. **Róm. 7,4; 6.**
    - „*Avagy nem tudjátok-é... Eltemettettünk azért ő velem együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.*” **Róm. 6,3-4.**
  - „*Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága*”, és ez az igazság „*mindenkié lehet, akik hisznek*” Öbenne. **Róm. 3,21-22.**
    - Krisztus igazságába öltözött a törvény már nem tud ellenünk mondani semmit, mert „*amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak*”, mert bűnösök vagyunk. **Róm. 3,19.**

### III. Törvény vagy Krisztus

#### 1. Hogyan határozza meg a Biblia, különösen pedig Pál apostol írásai a bűn világában élő ember helyzetét a törvényhez viszonyítva?

- Az egész Biblián végig vonul, hogy a bűn miatt minden ember az örök erkölcsi törvény ítélete alá került, mert a törvény minden embert kárhozatra ítél, már az Ádám-tól való születésünk miatt is, és a személyesen elkövetett bűneink miatt is.
- Ezért a jelenlegi helyzetünkben mindent, „*amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak*”, mert bűnösök vagyunk, vagyis vétkeztünk a törvény ellen. **Róm. 3,19.**
  - Pálnak ez a kijelentése elsődlegesen azokra vonatkozik, akik ismerik a kinyilatkoztatott törvényt, de az életük nincs összhangban annak előírásaival.
- Jézus viszont azért jött, hogy kiszabadítson bennünket ebből az állapotból, vagyis „*a törvény alatt levőket megváltsa*”. **Gal. 4,5.**
- A törvény alatti állapotból a Megváltóba vetett hit által lehet kiszabadulni, mert ez a lehetőség kimondottan a törvény alatt lévők megváltására jött létre.
- Ennek érdekében a bűn világában élők felé kettős funkciót tölt be a törvény.
  - Isten elsődleges szándéka szerint „*a törvény Krisztushoz vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg*”. **Gal. 3,24.**
  - Amikor viszont ezt a feladatát nem tudja betölteni a törvény, akkor a bűnös megmarad a törvény alatti állapotban, vagyis a kegyelmet elutasító ember felett a törvény ítélete érvényesül. **Jak. 2,12.**

#### 2. Az Isten megváltó kegyelme hogyan tud teljes felszabadulást biztosítani a törvény alatti állapotból?

- Isten nem teheti meg azt, hogy érvényteleníti és eltörli az erkölcsi törvényét, de azt megteheti, hogy helyet cserél velünk, és így már nem a bűnös, hanem a helyettesítő Megváltó kerül a törvény ítélete alá.
  - Ezért „*amikor eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát... hogy a törvény alatt levőket megváltsa, és elnyerjük a fiúságot*”. **Gal. 4,4-5.**
- Amikor Krisztus megváltó kegyelme által felszabadulunk a törvény alatti állapotból, úgy állhatunk a törvény ítélete előtt, mintha sohasem vétkeztünk volna.
  - Istennek erre a közbeavatkozására azért van szükség, mert mi nem tudnánk megállni a törvény ítélete előtt, hiszen „*minden mi igazságunk olyan, mint a tisztátalan és megfertőztetett ruha*”. **Ésa. 64,5.**

#### 3. Milyen körülmény miatt kerülhet valaki még a „törvény alatti” állapotba, és mi váltja ki az ilyen emberek életében ezt a körülményt?

- Amikor Sátán meg tud téveszteni valakit azzal, hogy az üdvösség elnyeréséhez az ő cselekedeteire is szükség van, akkor a törvény megtartásának kényszerét érzik magukban, és ezzel önként veszik magukra a törvény alatti állapotot.

- Tanító leveleikben mindig igyekeztek Isten törvényének megtartására buzdítani Krisztus tanítványait. **2Jn. 5-6; Róm. 3,28-31; Róm. 7,12.**

### II. Az ember elveszett állapota

#### 1. Milyen szerepe van az erkölcsi törvénynek, vagyis a Tízparancsolatnak az Isten előtti megítélésünk és a bűn „zsoldja” vonatkozásában?

- A Biblia egyértelműen képviseli, hogy egyszer minden embernek meg kell állnia Isten ítélete előtt, hogy számot adjon a cselekedeteiről. **2Kor. 5,10; Préd. 12,15-16.**
  - Ebben az ítéletben pedig a Tízparancsolat lesz az a mértékegység, amihez viszonyítva fogja Isten megvizsgálni minden ember cselekedetét. **Jak. 2,12.**
- Végül csak azoknak lesz joguk belépni az új Jeruzsálem kapuján, és az élet fájának gyümölcsét fogyasztani, akik megtartották az Isten parancsolatait. **Jel. 22,14.**
  - Akik itt a földi életükben nem tudtak vagy nem akartak Isten törvénye szerint élni, azok Isten országában sem tudnának és akarnának aszerint élni.

#### 2. Volt-e a történelem folyamán olyan ember, aki képes volt olyan életet élni, ami alapján a törvény már nem tudott bünt felfedni az életében és a szívében?

- Isten előtt sohasem lehetünk igazak a törvény cselekvése által, mert a törvény mindig tud mutatni valamilyen bűnt, valamilyen foltot a jellemünkben.
- A törvény mindig bűnösnek ítél bennünket, és ebből a törvény alatti állapotunkból a saját erőfeszítéseink által nem tudunk megszabadulni, ezért „*törvény alatt őriztettünk... az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig*”. **Gal. 3,23.**
  - „*De miután eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt*”. **Gal. 3,25.**
- A törvény alatti bűnös állapotunkból csak egy kívülről jövő segítség által tudunk megszabadulni, és ezt a szabadítást hozta el számunkra Jézus..

#### 3. Hogyan kell értelmezni Pál apostolnak azt a kijelentését, amit ezzel a kilátástalan helyzetünkkel kapcsolatban ír: „Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága”? **Róm. 3,21.**

- Ha ez a Jézus által hozott igazság valamilyen módon összefüggésbe hozható lenne az ember cselekedeteivel, akkor törvény által lenne az igazságunk, így viszont törvény nélkül van, Isten ajándékaként.
  - „*Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által... Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.*” **Gal. 2,16.**
- Az emberi tettek és cselekedetek túlhangsúlyozása minden esetben a kaini gondolkodásból és lelkületből ered, ami később a babiloni lelkületben folytatódott.
  - „*Szerezzünk magunknak nevet!*” **1Móz. 11,4.**
  - „*Nem ez-é ama nagy Babilon, amelyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által, és dicsőségem tisztességére.*” **Dán. 4,27.**

- Vagyis a babiloni lelkületnek az a lényege, hogy mindig öndicsőítésben és az emberi érdemekkel való hivalkodásban és dicsekedésben nyilatkozik meg.
  - Ez a lelkület Sátán szívében született meg először, és Ő szeretné ezt tovább adni az embereknek, vagyis nekünk is. **Ésa. 14,12-14.**
- 4. Mi az Isten válasza a babiloni lelkülettel bírók dicsekedésére, akik azt hiszik, hogy az jó cselekedeteik érdemszerző jó pontot jelentenek a megítéltetésük alkalmával az üdvösség elnyeréséhez?**
  - Isten a hit általi megigazulás evangéliumával válaszol erre a babiloni lelkületre.
    - Azért válaszol így, mert ez az evangélium pontosan az ellentétét képezi a cselekedetek és az emberi érdemek általi megigazulásnak és megváltásnak.
  - Pál apostol azt mondja, hogy az emberi cselekedetekre támaszkodó dicsekedés teljesen kirekesztődik „**a hit törvénye által**”. **Róm. 3,27.**
    - „*Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.*” **Róm. 3,28.**
    - Mert „*a hit törvénye*” egyszer és mindenkorra bezárja az ajtót a saját érdemek és a saját dicsőség hangoztatása előtt.
  - Pál nem azt mondja ezzel, hogy az emberi érdemeknek ezáltal kisebb jelentősége van, hanem azt állítja, hogy azok teljesen kirekesztettek.
    - Nekünk ugyanis nincsenek olyan cselekedeteink, nem is voltak és nem is lesznek, amelyek az Isten előtti igazság elnyeréséhez segíthetnének hozzájutni.
    - Ez az igazság egyedül hit által nyerhető el Istentől.
- 5. Az a tény, hogy a megigazulásunk hit által történik, „a törvény cselekedetei nélkül”, vajon azt is jelenti, hogy ezzel a törvényt hiábavalóvá tesszük?**
  - Nem tesszük hiábavalóvá, hiszen ez csupán azt jelenti, hogy a törvény megtartásával szerzett cselekedeteink nem biztosítanak megigazulást Isten előtt.
  - A Szentírás két külön álló dologként kezeli a hitet és a megigazulást.
    - A **megigazulásunkhoz** semmi köze sincs a cselekedeteinknek.
    - „*Mert minden mi igazságunk (cselekedetünk) olyan, mint a szennyes ruha*”. **Ésa. 64,5.**
    - „*Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből... a törvény cselekedetei nélkül.*” **Róm. 3,24; 28.**
    - A **hitről** viszont már nem beszélhetünk úgy, hogy nem kapcsoljuk össze a cselekedetekkel, már csak azért sem, hiszen „*a hit, ha cselekedetei nincsenek, megholt önmagában*”, „*a cselekedetekből lett teljesség a hit*”. **Jak. 2,17; 22.**
    - Általában az Isten törvényének cselekvése következik a hitből, mert cselekedetek nélkül nem létezik igazi hit.

- Amíg a megigazulás kizárólag hit által történik, cselekedetek nélkül, – addig az igazi hit mindig megnyilatkozik valamilyen pozitív irányultságú cselekedetekben.
- 6. A hit cselekedete minden esetben a törvény cselekvésében nyilatkozik meg, vagy más kifejezőmódja is van a hitnek?**
  - A hit cselekedetének kell tekinteni azt is, amikor egy ember belekapaszkodik Isten ígéretébe, és komolyan elfogadja azt, amit Isten mond, és él általa.
    - Mert a hit belekapaszkodást jelent a Krisztus által biztosított lehetőségbe, ami a jelen esetben a megigazulás lehetőségét jelenti.
  - A legtöbb esetben a törvény megtartásával kapcsolatos cselekedetekre vonatkoztatják ezt a kijelentést, pedig elsősorban nem erre vonatkozik.
    - A törvény megtartása is következhet a hitünkből, de ezek a cselekedetek nem közvetlenül a hit megnyilatkozásai.
    - A Biblia esetenként ugyanis szembe állítja egymással a hitet és a cselekedetet, mármint a törvény megtartásából következő cselekedetet.
      - „*Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” **Eféz. 2,8-9.**
  - Eszerint nem minden cselekedetet lehet a hit cselekedetével azonosítani.
    - A hit cselekedete személyreszabottan a saját hitünk következménye kell legyen, ami nemcsak a törvény megtartásában fejeződik ki, hanem a személyes hitünkkel összefüggésben megnyilatkozó cselekedetben.
- 7. Hogyan lehet megkülönböztetni a hit cselekedetét a törvény megtartásával kapcsolatos cselekedetektől?**
  - A törvény megtartásában általában nem közvetlenül a hitünk, hanem sokkal inkább az Isten iránti engedelmességünk és a szeretetünk fejeződik ki.
  - A hit cselekedete azonban többféle módon is megnyilatkozhat, de minden esetben a hit reakciójaként, annak kifejeződéséként jelenik meg.
    - Ahogy a vérfolyásos asszony is a hitével érintette meg Jézust, a hite ment át cselekvő tevékenységbe, a hite tartotta meg és eredményezte a gyógyulását.
    - „*Leányom, a te hited megtartott téged*”, mondta neki Jézus. **Mk. 5,34.**
    - Jákób is a hitével kapaszkodott bele Isten angyalába ott a Jabbok révénél, ez volt az Istenbe vetett hitének a cselekvő tevékenysége. **1Móz. 32,26.**
    - Hit által megragadta Isten ígéretét, amit korábban kapott, mely szerint ő lesz az Ábrahámnak és Izsáknak adott ígéret jogutódja. **1Móz. 28,12-15.**
    - Péter is hit által lépett ki a csónakból a tenger vizére, és a hit mindaddig megtartotta, amíg Jézusra függesztette a tekintetét. **Mt. 14,28-29.**
  - Meg kell értenünk, hogy minden helyzetünkben csak a Jézus Krisztusba vetett hitünk képes megtartani, ezért „**az igaz ember pedig hitből él**”. **Róm. 1,17.**